

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.VI.39.009/2011/7.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Hazai Ágnes jogtanácsos által képviselt Budapesti Rendőr-főkapitányság (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) alperes elleni gyülekezési ügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2010. október 4. napján kelt 27.K.33.569/2009/19. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 22. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 27.K.33.569/2009/19. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Egyesületet feloszlató, elsőfokú ítéletet helybenhagyó jogerős ítéletnek a Fővárosi Ítéltábla által 2009. július 2. napján történt kihirdetését követően, az ítélet elleni tiltakozásul több rendezvény megtartását jelentették be Budapest területére az alperesnél. Budapest Rendőrfőkapitánya 2009. június 3-án hozott

egyedi utasításában 2009. július 4. napjára fokozott ellenőrzést rendelt el, illetőleg közleményt tett közzé, hogy erre a napra egyetlen rendezvény megtartását sem vette tudomásul, azokat a bejelentett időben és helyen megtiltotta.

Az említett jogerős ítélet, a rendezvények betiltása elleni tiltakozás, valamint az előzetes fogva tartásban lévő szabadelőhelyezésének követelése miatt előre be nem jelentett rendezvény kezdődött a budapesti Erzsébet téren 2009. július 4-ének délutánján. Az Erzsébet téren 16 órától kezdődően a tömeg fokozatosan nőtt. A jelenlévők egy része a Magyar Gárda egyenruháját vagy ahhoz hasonló ruházatot viselt. A rendőrség az ez irányú parancsnoki utasítást követően a téren tartózkodókat a terület elhagyására szólította fel, majd 17 óra 08 perckor megkezdte a békés demonstráció feloszlátását, ennek keretében a rendezvényen egyébként csak passzív ellenállást tanúsító résztvevőkkel szemben rendőri intézkedések végrehajtását. 18 óra 01 perckor arra hivatkozással, hogy az intézkedő rendőröket a résztvevők egy elkülöníthető része csoportosan megtámadta, elkezdődött a tömeg térről történő kiszorítása az Astoria irányába. Az akció során könnygáz használatára és több személy előállítására is sor került.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy - a részvételével zajlott - a Mozgalom gárdistái és a szimpatizánsok által 2009. július 4-én Budapest, V. kerület Erzsébet téren tartott nem bejelentett, békés, gyors reagálású tüntetést alperes jogellenesen oszlatta fel, megsértve ezzel az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4. napján kelt Európai Emberi Jogi Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 11. cikkét, az Alkotmány 62. § /1/ bekezdését és a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 14. § /1/ bekezdését.

A Fővárosi Bíróság jogerős ítéletével megállapította, hogy a rendezvény feloszlátása jogellenes volt. Ítélete indokolásában kiemelte, hogy a Gytv. 14. § /1/ bekezdése az oszlátási okokat kógens módon tartalmazza, azokat sem kiterjesztően, sem szűkítően nem lehet értelmezni. A rendezvény jogi jellegét vizsgálva, az Alkotmánybíróság 75/2008.(V.29.) AB határozatát elemezve megállapította, hogy az Alkotmány 62. § /1/ bekezdésében elismert gyülekezési jog kiterjed az előzetesen szervezett rendezvényekre, közöttük az olyan békés rendezvények megtartására, amelyekre a gyülekezésre okot adó esemény miatt csak rövid időn belül kerülhet sor; továbbá kiterjed az előzetes szervezés nélküli gyűlésekre is. Az Emberi Jogok Európai Bírósága Bukta és Társai kontra Magyarország ügyét felhívva, a rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelve arra a következtetésre jutott, hogy a perbeli rendezvény előzetesen szervezett volt, függetlenül attól, hogy a konkrét

helyszín nem volt előre megállapítva. A rendezvény megfogalmazott céljai nem volt olyannak minősíthetőek, hogy az okot adó esemény csak rövid időn belül lett volna aktuális, ezért arra az Alkotmány 62. §

/1/ bekezdésében elismert alkotmányos védelem nem terjed ki. Azt előzetesen be kellett volna jelenteni, amire azonban nem került sor.

Az oszlatási okokat azonban a Gytv. 14. § /1/ bekezdése pontosan meghatározza, ezért vizsgálta a bíróság azon alperes által hivatkozott okot, hogy a bejelentéshez kötött rendezvényt tiltó határozat ellenére tartották-e. Tényként rögzítette, hogy az Erzsébet téren megjelenő tömeg azonos volt a Szent István Bazilika előtt, tiltó határozat ellenére megjelent tömeggel. A két rendezvény megegyezést mutat a cél, a tervezett napirend tekintetében és az időbeli folytonosság is megállapítható. Az Erzsébet téren kialakult tüntetést többségében olyan személyek tartották, akiket meggátoltak az aznapra bejelentett tüntetéseken való részvételben. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy a megtiltott tüntetés megtartására került volna sor. A Gytv. 8. § /1/ bekezdésének értelmében a rendőrség a rendezvénynek a bejelentésben megjelölt helyszínen vagy időben való megtartását tilthatja meg. Az Erzsébet térre a perbeli napra rendezvény megtartására az alpereshez bejelentés nem érkezett, arra vonatkozóan tiltó határozat sem születhetett. Az idézett törvényi előírást kiterjesztően nem lehet értelmezni, a két rendezvény releváns elemének egyezősége tiltó határozat hiányában nem elegendő annak megállapításához, hogy a demonstrációt tiltó határozat ellenére tartották. Az Alkotmánybíróság 75/2008.(V.29.) AB határozatát elemelve hangsúlyozta, hogy a hatályos Gytv. oszlatásra vonatkozó rendelkezéseit a jogalkotó nem módosította, a Gytv. 14. § /1/ bekezdésének „bejelentés nélkül a 7. § a/ és b/ pontjában foglaltaktól eltérően vagy” szövegrészének megsemmisítése miatt keletkezett joghézag nem került megoldásra. A Gytv. rendelkezései ugyan a hatálya alá tartozó rendezvények kapcsán a bejelentési kötelezettséget előírják, azonban annak elmulasztásához a jogszabály nem fűzi szankcióként a rendezvény feloszlátását.

A Fővárosi Bíróság hangsúlyozta, hogy a rendezvény békés jellegének vizsgálata során az oszlatás elrendelése előtti részvevői magatartást vizsgálta, mert az ez utáni esetleges békétlenség jogi megítélése a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és nem a Gytv. szerint történhet meg. A Gytv. 14. § /1/ bekezdés a békés jelleg elvesztését külön nem nevesíti, azonban a Gytv. 2. § /1/ bekezdésére figyelemmel a résztvevők a gyülekezési joguk, mint alapjog korlátozására nem hivatkozhatnak olyan esetben, amikor a rendőrség e jelleg elvesztése miatt dönt a rendezvény feloszlátásáról. Kiemelte, hogy az Egyezmény 11. cikke is a békés gyülekezéshez való jogot deklarálja.

Az alperes által hivatkozott körülmények kapcsán, a becsatolt felvételek és rendőrségi rádióforgalmazás alapján arra a megállapításra jutott a bíróság, hogy a demonstráción résztvevők egy része a rendőri fellépés (igazoltatások, kiemelések) miatt vált békétlenné. Ezen intézkedéseket a rendőrség az oszlatás keretében foganatosította, noha az azt valójában kiváltó ok csak annak elrendelését követő egy órával később alakult ki. A békétlenné válást, mint oszlatási okot ezért az elsőfokú bíróság elfogadni nem tudta.

A Fővárosi Bíróság kiemelte, hogy a Gytv. 2. § /3/ bekezdésében foglalt és a Gytv. 14. § /1/ bekezdésében szereplő „mások jogainak és szabadságának” sérelme nem egy abszolút korlátozást jelent, hanem a gyülekezési jog és más alapjog, alapszabadság közötti konfliktus feloldásának lehetőségét teremti meg az arányosság követelményének szem előtt tartásával. Ez azt jelenti, hogy a gyülekezési jog gyakorlása az adott esetben harmadik személyek valamely alapjogát, szabadságát sértheti, de nem eredményezheti ezen alapjog aránytalan sérelmét. E helyütt utalt az Alkotmánybíróság 55/2001.(XI.29.) AB határozatára, valamint a szükségesség és arányosság követelményének figyelembevételére. A közterületen tartandó rendezvény - akár bejelentették, akár nem - a rendezvényen részt nem vevők mozgását szükségszerűen korlátozza. A rendőrség feladata volt annak megítélése, hogy a rendezvény annak helyszínére, időpontjára és az azon résztvevő személyek számára tekintettel sérült-e olyan mértékben az ott rész nem vevő harmadik személyek mozgásszabadsága, amely egyben a Gytv. 14. § /1/ bekezdésében foglalt oszlatási okot megalapozza. A rendezvény időpontjában az Erzsébet téren a hatóság nagy erővel, szervezeten volt jelen. Az alperes nem tudta alátámasztani, hogy ne lett volna ideje és lehetősége a közlekedés biztosításával járó rendészeti feladatok megoldására és nem tudott olyan konkrét esetet sem megjelölni, amely ezen alapjog sérelmét, korlátozását jelentette volna.

Az alperes sem a sérelmet szenvedettek körét, sem pedig a megsértett alapjogot megnevezni nem tudta. Azt, hogy a perbeli rendezvény megtartása a közrend és köznyugalom, mint viszonylag tág jogi kategórián belül kinek és milyen konkrét, nyilvánvaló sérelmét és milyen okból jelentette, az alperes nem jelölte meg. Ezen alapjogok sérelme önmagában azáltal, hogy a rendezvényen résztvevők véleménynyilvánítási jogukat fejezték ki, a közrend és köznyugalom sérelmét csak közvetetten és távoli módon jelentheti. Az a kör pedig, akiknek jogai ezáltal sérültek, végképp megfoghatatlan. Mások jogainak és szabadságának sérelmére hivatkozással az oszlatás jogszerűségét ekképpen nem lehetett megállapítani.

Tényként rögzítette, hogy a rendezvényen résztvevő magánszemélyek közül egyesek ugyan a Magyar Gárda egyenruháját viselték és egyéb

módon is jelét adták, hogy az előbbivel szimpatizálnak, azonban nem a Magyar Gárda tagjaiként, hanem magánemberként jelentek meg a demonstráción, véleményük kifejezésre juttatása miatt. A véleménynyilvánítás szabadsága magában foglalja a másnak nem tetsző vélemény kinyilvánításának szabadságát is. Az eltérő vélemény kinyilvánításának tényéből nem következik mások jogának, szabadságának, a jogállamiságnak és jogbiztonságnak a sérelme. Az alperes arra sem hivatkozott, hogy a perbeli rendezvény felosztatására bűncselekmény elkövetése miatt került volna sor. Az alperes maga sem értékelte a véleménynyilvánítást olyan jellegűnek és mértékűnek, amely révén a büntetőjog által védett jogállamiság elemét képező közrend sérült volna.

Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a perbeli napra bejelentett rendezvények megtartását megtiltó határozatokat, sem pedig az oszlatás során alkalmazott kényszerintézkedések megválasztásának, végrehajtásának jogszerűségét, mert azok ellen a jogszabályi előírások megfelelő jogorvoslatot tesznek lehetővé. Ugyancsak mellőzte értékelni a becsatolt szabálysértési ügyekben hozott döntéseket, figyelemmel a per tárgyára.

Ítélete indokolásának összegezéseként ismételten megállapította, hogy az alperes az oszlatás elrendelésével megsértette a Gytv. 2. § /1/ bekezdését, 14. § /1/ bekezdését, ezért a rendezvény felosztatása jogellenes volt.

A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelemmel élt, kérve annak megállapítását, hogy a perbeli rendezvény megtartása a Gytv. 14. § /1/ bekezdésébe ütközött, így annak felosztatása jogszerű volt. Álláspontja szerint a rendezvényre az Alkotmány 62. § /1/ bekezdésében elismert alkotmányos védelem nem terjedt ki, ezért ebben az esetben a felosztatása sem lehet jogszabálysértő. A gyülekezési jog gyakorlása a Gytv. 2. § /3/ bekezdésében foglaltakba ütközően mások jogainak és szabadságának sérelmével járt, valamint az Erzsébet téren megjelenő tömeg azonos volt a Szent István Bazilika előtt, tiltó határozat ellenére megjelent tömeggel. A Egyesület felosztatását elrendelő jogerős ítélettel szembeni tudatos szembehelyezkedést a fokozott társadalmi nyomásra is tekintettel az alperes nem nézhette tétlenül. Ez szintén megalapozottá tette a rendezvény felosztatását. A demonstráció az Egyezményben biztosított alapjogok nem megengedett és rendeltetésellenes gyakorlásának minősül, közvetlenül a jogállamiságot és jogbiztonságot támadta, sértve ezáltal a közrendet és a köznyugalmat. A Mozgalom azért szervezte a rendezvényt, mert a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletét elfogadhatatlannak és koncepciós eljárás alapján születettnek tekintette. Az Erzsébet téren nem spontán, hanem szervezett összejövetel került megtartásra. A mások jogainak és szabadságának megsértése megállapíthatóságához elegendő a jogsérelem absztrakt

fennállása, ez utóbbit alátámasztja az, hogy a demonstráció fokozott fenyegetésként jelent meg az érintett kisebbség és tagjai szempontjából, mivel intézkedési hiányában azt közvetíthette volna, hogy az intézményrendszer nem képes hatékony védelmet biztosítani, számukra, illetve bírói döntéstől függetlenül folytathatják tevékenységüket.

Végezetül kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a rendezvény feloszlátását és az egyesület feloszlátását összemosta, ugyanis a közigazgatási és polgári bíróságnak különböző nézőpontból kell megítélni a történeteket.

A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét a Legfelsőbb Bíróság Kfv.6. végzésével hivatalból elutasította.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, arra alapozottan, hogy az alperes lényegében nem jogszabálysértő volta miatt, hanem vélt ténybeli tévedések és a bírói mérlegelés körébe tartozó körülmények számára nem kedvező alakulása miatt támadja a jogerős ítéletet.

Hangsúlyozta, hogy a felperes részvételével zajlott tüntetést az alkotmányos védelem megillette, de ennek hiányában sem volt a rendezvény feloszlatható.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróságnak a felülvizsgálati kérelem kapcsán abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a budapesti Erzsébet téren 2009. július 4. napján tartott rendezvény feloszlátása jogellenes volt-e.

A Pp. 270. § /2/ bekezdésében és 275. § /2/ bekezdésében foglaltak értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálata jogszabálysértésre hivatkozással kérhető. A Legfelsőbb Bíróság a rendkívüli jogorvoslat során a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében lényegében a bizonyítékoknak a Pp. 206. § /1/ bekezdése szerinti szabad mérlegelését támadta, e tény a felülvizsgálat kereteit és irányát is meghatározta.

A Gytv. 1. §-a összhangban az Alkotmány 62. § /1/ bekezdésében foglaltakkal kimondja, hogy a gyülekezési jog mindenkit megillető alapvető szabadságjog, amelyet a Magyar Köztársaság elismer és biztosítja annak zavartalan gyakorlását. Az Alkotmány 8. § /2/ bekezdéséből fakadóan az alapvető jogok lényeges tartalma nem korlátozható, amely azt is jelenti, hogy a korlátozás csak akkor marad alkotmányos keretek között, ha nem az alapjog érinthetetlen lényegére vonatkozik és az elérni kívánt célhoz képest nem

aránytalan.

A Gytv. 2. § /1/ bekezdéséből kitűnően a gyülekezési jog gyakorlása keretében békés összejövetelek, felvonulások és tüntetések tarthatók, amelyeken a résztvevők véleményüket szabadon kinyilváníthatják. A békés gyülekezés szabadsága a demokratikus társadalom előfeltétele és alapvető értéke. A gyülekezési jog alapján megtartott rendezvények elválaszthatatlanul kapcsolódnak a demokratikus nyilvánosság értékéhez, e rendezvények teszik lehetővé, hogy a polgárok a politikai folyamatot kritikával illessék, tiltakozásukkal befolyásolhassák (4/2007.(II.13.) AB határozat).

A gyülekezési jog gyakorlása keretében tehát békés tüntetésre lehetőség van, azonban az előzetes bejelentés kötelezettsége a közterületen tartandó rendezvény estében fennáll.

A gyülekezési jog, mint elidegeníthetetlen alapvető jog csak különleges esetekben, törvényi előírások mellett és igen szűk körben korlátozható.

A Gytv. 14. § /1/ bekezdése pontosan meghatározza azon eseteket, amelyek törvényellenességük folytán maguk után vonják a rendezvény felosztatását. E szerint a rendőrség a rendezvényt akkor osztatja fel, ha gyülekezési jog gyakorlása a 2. § /3/ bekezdésébe ütközik, vagy a rendezvényen a résztvevők fegyveresen, illetőleg felfegyverkezve jelennek meg, továbbá a bejelentéshez kötött rendezvényt tiltó határozat ellenére tartanak. Ezen okok fennálltakor a hatóságnak mérlegelési joga nincs, az osztatás kötelező, azaz sor kerülhet a gyülekezési jog, mint alkotmányos alapjog korlátozására.

A peres iratokból kétségek nélkül megállapítható, hogy egyrészt az adott napra a rendőrség egyetlen rendezvény megtartását sem vette tudomásul, másrészt azonban az is tény, hogy az előzetesen szervezett Erzsébet téri demonstráció nem a rendőrség felé bejelentett helyszínen és időpontban zajlott. A Legfelsőbb Bíróság egyezően az elsőfokú bírósággal rámutat arra, hogy a gyülekezésre okot adó eseményekből nem következik szükségszerűen az, hogy annak megtartására csak rövid időn belül kerülhetett volna sor. A Fővárosi Bíróság e körben helytállóan értékelte a demonstráció lényegi elemeit és mondta ki, hogy a megfogalmazott követelések nem tekinthetők körülménynek, amely közvetlen válaszlépést tenne indokolttá, ekként a perbeli rendezvényt az Alkotmány 62. §-a /1/ bekezdésében megfogalmazott alkotmányos védelem sem illette meg.

A Legfelsőbb Bíróság nem osztotta az alperes azon okfejtését, hogy az Erzsébet téren megjelenő, tüntetésben résztvevő személyek részbeni azonossága a Szent István Bazilika előtt tiltó határozat ellenére megjelentekkel, maga után vonta volna a két rendezvény azonosságát, ebből következően a bejelentéshez kötött rendezvényt tiltó határozat ellenére tartották volna meg. Az Erzsébet térre

2009. július 4-ére bejelentett rendezvény nem volt, arra vonatkozóan az alperes tiltó határozatot a rendőrség nem hozott, így erre alapozottan a Gytv. 14. § /1/ bekezdése szerinti oszlatás nem lehetett jogszerű.

A Legfelsőbb Bíróság az oszlatás alapját képező okok vizsgálatakor kiemelt jelentőséget tulajdonított az oszlatás és az azt esetlegesen kiváltó magatartás ok-okozati összefüggésének, ehhez képest az oszlatás időbeliségének. A Fővárosi Bíróság által feltártakból kétségtől az következik, hogy a gyülekezés békés jellegét az oszlatás megkezdésekor (17 óra 08 perc) nem vesztette el, a résztvevők részéről semmiféle erőszakos cselekmény elkövetésére nem került sor. Az intézkedő rendőrök úgy alkalmaztak kényszerintézkedést, hogy a tüntetés a békés jellegét nem veszítette el.

A rendezvény megfogalmazott céljai, még ha a társadalom egyes tagjai számára elfogadhatatlanok is, nem vezethetnek azon álláspont kialakítására, hogy az, mint a jogerős bírósági ítéletben foglaltakkal való tudatos szembehelyezkedés, egyszersmind a rendezvény feloszlatását kell, hogy vonja maga után. Ezen okfejtés elfogadása nem kizárólag a demonstráció résztvevőit korlátozná jogai gyakorlásában, hanem jóval szélesebb körben, közösségre ártalmas módon, a társadalom egészét sújtaná. A gyülekezési jogukkal élni kívánó személyek megfogalmazhatnak másnak nem tetsző nézeteket, véleményt a társadalom egyes csoportjaiból ellenérzést válthatnak ki, azonban ez általánosságban a gyülekezési jog gyakorlásának korlátozását és a rendezvény feloszlatását szintén nem vonhatja maga után. A Legfelsőbb Bíróság mindenben osztja a Fővárosi Bíróság ez irányú okfejtését, ismételten hangsúlyozva, hogy az alperes mások jogának, szabadságának sérelmét konkrétan igazolni, a megsértett alapjogot megnevezni nem tudta. Az államnak nem csak az a feladata, hogy az alkotmányos alapjogok megsértőivel szemben szervein keresztül fellépjen, hanem az is, hogy tartózkodjon azok megsértésétől. Az alperes által a felülvizsgálati kérelemben felhozottak (pl. fokozott társadalmi nyomás) önmagukban nem eredményezhetik sem az oszlatás jogszerűségének, sem az elsőfokú ítélet jogellenességének megállapítását. A rendőrség kell rendelkezzen olyan eszközökkel, amellyel a közrendet, köznyugalmat és a gyülekezési jog gyakorlását is biztosítsa.

A Legfelsőbb Bíróság végezetül kiemeli, hogy az irányadó anyagi és eljárási szabályokat a Fővárosi Bíróság nem sértette meg, a lefolytatott bizonyítás eredményeként a feltárt tények a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok okszerű és helyes mérlegelésével, helytálló logikai okfejtés mellett jutott arra a következtetésre, hogy a rendezvény feloszlatása a Gytv. 2. § /1/ bekezdésébe és 14. § /1/ bekezdésébe ütközött, arra jogsértően került sor.

A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok újraértékelésére, felülmérlegelésére lehetőség nincs. A rendkívüli jogorvoslattel érintett körben a jogerős ítélet nem bizonyult jogszabálysértőnek, ezért a Legfelsőbb Bíróság azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

Az alperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján köteles a felperes ügyvédi képviselettel felmerült perköltsége megfizetésére.

A per tárgyi illetékeljegyzési joga folytán lerovásra nem került felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes személyes illetékmentessége folytán az állam viseli, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § /1/ bekezdés c/ pontjában és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-ában foglaltakra.

, 2011. november 21.

**Dr.Kárpáti Zoltán sk. tanácselnök, Dr.Sperka Kálmán sk. előadó
bíró, Dr.Márton Gizella sk. bíró**

A kiadmány hitelélül

bírósági írnok